

34. DÖNEM TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ OLAĞAN BÜYÜK KONGRESİ

TEB 34. Olağan Büyük Kongre 11-14 Aralık 2003 tarihleri arasında Ankara Dedeman otelinde yapıldı.

Adana Eczacı Odası; Büyük Kongre Delegeleri; Yönetim Kurulu Üyeleri ve Odasına bağlı meslektaşları ile temsil edildi.

Kongreye 11 Aralık 2003 günü Anıtkabir Ziyareti ile başlanıp, TEB Merkez Heyeti Başkanı Ecz. Mehmet DOMAÇ'ın açış konuşması ile devam edildi. Kongreye konuk olarak; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat BAŞESGİOĞLU, KESK Başkanı Sami EVREN, CHP Başkan Vekili Dr. Haluk KOÇ, AKP Genel Başkan Yardımcısı Mir Dengi FIRAT, AKP Milletvekilleri, Ecz. Abdülaziz YAZAR, Ecz. Sabri VARAN, Ecz. İrfan Rıza YAZICIOĞLU, Türk Tabipler Birliği Başkanı Dr. Fusün SAYEK, Türk Diş Hekimleri Birliği Başkanı Celal Korkut YILDIRIM katıldılar.

34. Büyük Kongre'ye II. Günü Divan Seçimim ile başlanarak, Divanın oluşturulmasının ardından, Büyük Kongre Komisyonlarının Seçimleri yapılarak devam edildi Adana Eczacı Odası, delegelerinden Ecz. Ahmet Han ALPMAN'nın Bütçe ve Hesap Komisyona katılımı ile temsil edildi.

33. Dönem Merkez Heyeti Raporu, Bilançosu - Denetleme Raporları okunmasının ardından. Sunulan raporlar hakkında görüş bildirilmesi esnasında Büyük Kongre Delegelerimizden Oda Başkanımız Ecz. Erdoğan ÇOLAK, Genel Sekreterimiz Burhanettin BULUT, Ecz. Ahmet Han ALPMAN, Ecz. Zeki ÖZGEN Adana Eczacı Odasının görüşlerini sundular. Adana Eczacı Odası Büyük Kongre'ye; Mesleğimize, Mesleğimizin geleceğine, ilaç ait görüş ve projelerini içeren "TEB" 34. Büyük Kongreye İlişkin Görüşler" adı altında bir rapor kitapçığı sunmuş ve çalışma Kongre'de diğer odalarımız tarafından ilgiyle karşılanmıştır. Büyük Kongre'de delegelerimizin sunduğu görüşlerden özetler;

• Ecz. Erdoğan ÇOLAK

Değerli meslektaşlarım

Konuşmama son yıllarda ülkemizin geleceğini çok yakından ilgilendiren, dünyada ve Türkiye'de yaşanan kimi gelişmelere değinerek başlamak istiyorum. İkinci Bush'un şaibeli bir seçim sonucunda, Amerikan yönetici elitinin en şahin kliğiyle birlikte iktidara gelmesi, Amerika'nın hegemonya siyasetinde önemli bir değişikliğe yol açmıştır. Son 10 yılda dünyada yaşanan ekonomik ve siyasal gelişmeler, ekonomisi durgunluğa giren Amerika'yı bir tercih yapmak durumunda bırakmıştır. Ekonomik olarak hızla büyüyen ve giderek dünya pazarında önemli paylara ulaşan Çin ve Avrupa Birliği gibi aktörlerin yeni küresel güçler haline gelmesine seyirci kalmak, bunun sonucunda hegemonya alanını bunlara da açmak Amerikan siyasetinde belirleyici güç haline gelen siyasal kliğin tercihi olamazdı. Amerika'nın tercihi siyasal ve ekonomik araçlarla sürdüremediği hegemonyasını mutlak askeri üstünlüğüne dayalı olarak yeniden tesis etmek olmuştur.

Bu noktada, 11 Eylül saldırıları, Amerikan dış politikasının ulusal güvenliğin korunması temelinde hareket eden ve askeri güce dayanan bir hegemonya biçimine dönüşmesini sağlamıştır. Eylül 2002'de yayınlanan ABD'nin Ulusal Güvenlik Stratejisi başlıklı raporda Önleyici Güvenlik Doktrini, "Amerika tehdit somutlaşmadan önce müdahale edecektir" biçiminde ifade edilmektedir. 11 Eylül saldırısı bu doktrine ideolojik ve stratejik düzeyde hareket alanı kazandırmıştır. Amerika'nın hedefi bu bölgeden başlayarak küresel egemenliğinin yeniden tesisidir. Bu doktrin, uluslararası hukukun bütün temel kavram ve kurallarına aykırıdır. Başta Birleşmiş Milletler olmak üzere, NATO ve AB içinde yaşanan çatışmaları, ulus devletlerin egemen eşitliğine dayalı bu kurumsal yapıların ve bunlar tarafından ortaya konan kuralların, artık Amerika'nın hegemonyasının yeniden tesisinde ayak bağı olmaya başlamasıyla açıklamak doğru olacaktır.

Küreselleşmenin, sermayenin sınırsız hareketini engelleyen ulus devleti, sosyal refah devletini

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ

34 üncü OLAĞAN
BÜYÜK KONGRESİ

11 - 14 Aralık 2003
DEDEMAN / ANKARA

gerçekleştirmenin en önemli aracı olan siyaseti ve siyaseti sosyal refah devleti doğrultusunda zorlayan toplumsal örgütlenmeleri nasıl erozyona ve itibar kaybına uğrattığını yaşayarak gördük. Türkiye ulus ötesi sermaye açısından hala çok cazip bir ülke ve yapılacaklar henüz bitmedi. Son günlerde kimseye danışılmadan, kapalı kapılar ardında hazırlanan ve ortaya çıktığı andan itibaren pek çok kesimin karşı çıkmasına rağmen yasalaştırılmaya çalışılan "Kamu Yönetimi Reformu"na ve bunun olası sonuçlarına dikkatinizi çekmek istiyorum. Bu sadece kamu bürokrasisini değil, toplumun bütün kesimlerini etkileyecek bir köklü dönüşüm projesidir. Küreselleşme ideologları, son yirmi yıldan bu yana ulus-devletin tarih dışı olduğunu, kamu sektörü ve kamu yönetiminin küçültülmesini, bürokrasinin yönetsel iktidarı şirketler ve sivil toplum kuruluşları ile eşit ortaklık temelinde paylaşmasını talep etmekte, bu hedeflere yalnızca özelleştirme ile değil aynı zamanda yerelleşme ile ulaşılabileceğini gündeme getirmektedir.

Bu yaklaşım çerçevesinde oluşturulan yeni tasarılar, kamu yönetiminin temel işlevi, piyasa sistemini düzenlemek ve güvence altına almak olarak belirlenmiştir. Kamu yönetiminin varlığı yurttaşlardan piyasa sistemi aktörlerine dayandırılmakta, anayasada yer alan "sosyal devletten vazgeçilmekte, bunun yerine "düzenleyici devlet" hedefi benimsenmektedir. Tasarıda "Kamu, piyasada rekabet şartlarında üretilen mal ve hizmetleri haksız rekabet oluşturacak şekilde üretemez. Bunu yapan birim varsa tasfiye edilir; yenileri kurulamaz" hükmüne yer verilmektedir. Bu hüküm çerçevesinde yerelleşmenin kamu hizmetlerini her düzlemde piyasaya teslim edecek bir özelleştirme sürecinden ibaret olduğu görülmektedir. Tasarı, 1995 yılında imza koyulan GATS gibi hizmet liberalizasyonu anlaşmalarının gereğini yerine getirmekte, temel hizmetleri yalnızca özelleştirmeye değil aynı zamanda yabancı sermayeye de açık pazar haline gelirmektedir.

Tasarı içerisinde dikkatinizi çekmek istediğim noktalardan bir tanesi de **yönetişim ilkesidir.**

Yönetsel iktidar süreçlerine katılımın sağlanması olarak ifade edilen bu ilkeye karşı çıkmak zor görünmektedir. Ama bu süreçlere katılması düşünülen toplumsal aktörler, 1. Kamu Bürokrasisi 2. Toplumun Lokomotif gücü olarak nitelenen Özel Sektör 3. Bu iki aktörün dışında kalan toplum kesimlerini temsilen Sivil Toplum Kuruluşlarıdır. Kamu yönetiminin örgütlenmesinde doğrudan etkili olan Dünya Bankası tarafından gündeme getirilen yönetim formülüne göre, bu üç aktör eşit haklara sahip ortaklardır. Bu formül, yönetsel karar mekanizmaları çoğaltılarak ve genişletilerek halkın karar verme ve yönetme sürecinde doğrudan yer alması anlamında demokratik bir katılımcılıktan uzak, sermaye temelli kurgusuyla çarpıktır. Çünkü Sivil Toplum kurumu adı verilen yapılar hem sayısal hem nitelik itibarıyla sermaye tabanlı kurumlardır. Sermaye tabanlı olmayan, demokratik kitle örgütü niteliği taşıyan, genel olarak kapitalizme ve kapitalizmin küreselleşmesine muhalif olanlar STK niteliği taşımıyorlar. Kendi alanımız olan ilaç sektörü açısından sermaye tabanlı olmayan bir sivil toplum örgütü biliyor musunuz değerli arkadaşlarım. O yüzden, yönetim, gerçekte bir tarafta bürokrasi öbür tarafta iki sandalyede sermayenin oturduğu bir modeldir. Model, sermaye dışı tüm toplumsal kesimleri iktidar minderinin dışına atmaktadır.

Tasarıyla, yerel yönetimler ile kredi üzerinden küresel mali piyasalar ve bunlar üzerinden de ulusötesi yatırımcı-işletmeci sermaye arasında yeni bir bağ çekilmektedir. Böylece küresel ile yerel birbirine bağlanmakta, yerel hizmetlerin özelleştirilmesi ile küresel liberalizasyonu aynı anda sağlamış olmaktadır. **Ulusötesi tekellere borçlanan yerel yönetimlerin, bunların daha fazla kar etmek için yürürlüğe sokacağı düzenlemelere direnme gücü ve bunun için uygun araçları da olmayacaktır. Hepiniz hatırlarsınız, Arjantin'in satacak bir şeyi kalmayınca İMF ve Dünya Bankası tarafından yüzüstü bırakılmıştı.** Bu tasarı, Türkiye'nin Arjantinleşmesinin önünü açmaktadır.

Böyle bir modelin yaşama geçmesi durumunda il özel idarelerine devredilen sağlık hizmetleri ve devlet hastaneleri özelleşecek, sağlık hizmetlerinin nasıl verileceği karar alma organında iki kez yer alan özel sektörün istekleri doğrultusunda belirlenecektir. Böyle bir ortamda bakkalların yerlerini önce süper, sonra da ulusötesi hipermarketlere bırakmasında olduğu gibi eczaneler de süreç içerisinde yerlerini zincir eczanelere bırakacak, arkasından depolama ve benzeri masrafları ortadan kaldırmayı sağlayacak posta ve e-posta ile ilaç siparişi dönemi gelecektir. Bugün, mesleğimizin geleceği her zamankinden daha fazla tehlikededir. Bu anlamda, hem meslektaşlar arasında, hem de bu reformlardan zarar görecektir bütün toplum kesimleriyle ve onların örgütleriyle dayanışmanın artırılması gerekmektedir. Hem kamu hizmetinden yararlanan yurttaşlar, hem de kamu hizmeti veren bir mesleğin mensupları olarak kamu hizmetinin hele hele sağlık hizmetinin piyasa ilkelerine göre verilmesini, yani karı esas alan bir yaklaşımı, bütün ulusal kaynak ve değerlerimizin ulusötesi tekellere peşkeş çekilmesini sağlayacak süreci sessizce kabul etmemiz mümkün değildir.

Yıllarca hem Eczacı Odalarında, hem TEB kongrelerinde katılım, katılım deyip durduk. Bunu bulduğumuz her platformda dile getirdik. Bize tartışarak topluma benimsetilen katılımcılık bugün önümüze ulusal ilaç kurumu olarak çıkıyor. Alın size katılımcı model diyorlar. Bizi kendi kendine kavga eden, dün söylediğini bugün inkar eden, sözüne güvenilmez insanlar durumuna düşürmek istiyorlar.

Katılımcılıkla uzak yakın ilgisi olmayan yönetimsel model tam da budur. Bu modelin içinde hizmeti üreten uzmanlık yoktur, hizmeti sunan eczacı yoktur, eczacının örgütü yoktur, hizmeti alan vatandaş yoktur. Sadece bürokrasi ve sermayenin temsiline dayanan modelin nesi katılımcı olabilir. Sermaye dışında kalan toplum kesimlerini dışlayan bir katılım demokratik olabilir mi? Adana Eczacı Odasının Kongreye sunduğu "Görüşler" broşüründe ulusal ilaç kurumunun nasıl örgütlenmesi ve neler yapması gerektiği hakkındaki değerlendirmemiz var. Niyet bizim dile getirdiklerimizi yapmak değil, niyet, ilaçta reklam, OTC, zincir eczanelerin kurulmasıdır. Bu modelin kurulmasındaki amaç çok açık bir biçimde ilaç tekellerinin istediklerini yaşama geçirmektir.

Eğitim bilgi ve beceri sağlar. Mesleki eğitim de mesleğe özgü bir davranış kültürünü yaratır. Bilginin aranması, sorgulanması, yeniden üretilmesiyle toplum ve hayat yeniden üretilebilir. Giderek bilgi

arayışından kopan meslek mensupları günlük hayatın içerisindeki davranış kalıplarıyla mesleğinin gerektirdiği, mesleki eğitimin kendine kazandırdığı davranış modellerinden kopmaktadır. Bugün hangi meslek alanına el atarsanız atın, eczacı, doktor, mühendis, avukat..., mesleki davranış kalıplarının yerine esnaf-tüccar davranış kalıpları geçmiştir. Esnaf gibi yaşayan, hayatı esnaf gibi algılayanların esnaf gibi davranmasından başka bir seçenek de yoktur.

Tüccarlaşma/esnaflaşma, meslek içi dayanışmanın yitirilmesine, bunun yerini meslek içi rekabetin almasına yol açmaktadır.

Hayatımızın hakimi gibi davranan güçlere karşı daha geniş birlikler oluşturmak yerine kendi içimizdeki çatışmalarla ayrılıklarımızı güçlendiriyoruz. Kahrolsun senin liderin, yaşasın benim liderim kısırlığındaki bu tavırlar, yukarıda anlatmaya çalıştığım karamsar tabloyu dönüştüremezse bile etkileyebilecek bütün enerjimizi birbirimize yönelmemize yol açmaktadır. Biz meslek örgütüyüz, uzmanlık örgütüyüz. Bunu hatırlatıyorum, çünkü hiç kimse bunu hatırlamıyor gibi davranıyor. Kendi alanımıza ilişkin uzmanlığa dayalı bilgiyi üretip, bulunduğumuz alandan toplumun ve hayatın yeniden üretilmesine katkıda bulunmak misyonumuzu yeniden hatırlamak zorundayız. Bütün bu devasa sorunlarımızın çözümü sadece lideri değiştirmekten geçiyorsa buyurun elbirliğiyle değiştirelim. Oysa, bu sorunların çözümü değilse bile çözüm için ilk adımı yaklaşımlarımızı değiştirmekten geçiyor. Önce eczacı gibi davranabilmeyi yeniden öğrenmek, bizi bir araya getiren nedenleri yeniden hatırlamak, bize dayatılan modelleri sorgulamak, bilgiyi elde etmek, ve elde ettiğimiz bilgiyi toplumla ve bizimle ortak değerleri benimseyen toplumsal örgütlerle paylaşmak, bu değerler etrafında kendi hayatımızı yeniden üretmek zorundayız. Öfkemizi ortak çıkarları, değerleri paylaştığımız birbirimize değil bizi kuşatan, eczacılık mesleğinin varlığını tehdit eden güçlere yöneltemeliyiz. Aksi takdirde kaybedeceğimiz sadece çıkarlarımız değil, yaşamın ta kendisidir.

• Ecz. Ahmet Han ALPMAN

Hepinizi Adana Eczacı Odası adına saygıyla selamlıyorum.

Adana Eczacı Odası olarak yaptığımız ve katıldığımız tüm toplantılarda dünyamızda gelişen sorunları tartışarak, ülkemize ve mesleğimize yansımalarının neler olabileceğini paylaşmaya çalıştık. Bu anlamda, ülkenin ve mesleğimizin içinde bulunduğu yaşadığı olumsuzluklar kendiliğinden oluşmamış, küreselleşen dünyanın mesleğimize yansması olarak ortaya çıkmıştır.

11 Eylül saldırılarından sonra Amerikan politikaları incelendiğinde, kurulmak istenen yeni dünya düzeninin ne tür bir terör rejimine kaynaklık ettiği fark edilir.

Ülkemizde beş gün arayla gerçekleştirilen terör saldırıları sonrası yapılan değerlendirmeler de; kim, neden, nasıl, hangi amaçlarla yapıldı tartışmaları çok da iç açıcı olmayan boyutuyla sürüp durdu.

Bu eylemler kim tarafından yapılırsa yapılsın ister bir terör örgütü, ister bir istihbarat örgütü, hangi devletlerin işine gelebileceği gibi hangilerinin işine gelmeyeceğini görüyoruz. **Terör eylemlerinin hiç bir koşulda ne terörü organize eden güçlere ne de topluma herhangi bir yararının olmadığını insanlık dramatik örneklerden öğrenmiştir.**

Diktatinizi çekmek isterim **Terör eylemleri terör rejimlerinin habercisidir.** Çünkü her terör saldırısı, bir takım temel hak ve özgürlüklerinin kısıtlanmasına, demokratik işleyişin engellenmesine neden olacaktır. Küreselleşme ideolojisinin yapmak istediği tamda budur.

Adına Yeni Dünya Düzeni denilen Küreselleşme İdeolojisi; ulus devletin artık bitmesi gerektiğini ifade ederek, devleti halkın sırtında bir yük olarak işlevi kalmamış bir örgüt olarak sunar ki; bu durumda devlet, sanki topluma karşı sorumluluk ilişkilerinden bağımsız bir varlık gibi gösterilir.

Buradaki temel amaç; bütünüyle devleti ortadan kaldırmak değildir. Sosyal - hukuk, refah devletini bertaraf etme isteğidir. Bu politika için devlet küçülsün, kamunun olanakları yok pahasına satılsın, Adalet, Eğitim, Turizm gibi kamunun hizmet alanları dahil, var olan her şeyi piyasa koşullarına sunan bir anlayış, sağlığı da, küresel sermayenin acımasız çıkarlarına emanet eder.

Kamunun yarattığı bütün değerleri alabildiğine yok edenler ülkeyi sonu gelmez bir ekonomik batağa sürüklediler.

Eğitim devletin üstüne yük,

Sağlık devletin üstüne yük, dediler.

Oysa sağlığı ve eğitimi herkese eşit ve olanaklı hale getiremez iseniz o toplumun gelişme, büyüme ve yaşama şansını ortadan kaldırırsınız. Yeni kamu yönetimi yasalarıyla da, sorunları çözmek yerine sadece genelden yerele hapsedersiniz.

Bu nedenle çıkarılmaya çalışılan **kamu reformu yasa tasarısı, tüm toplum örgütlerince incelenmesi gereken bir konudur. Bu tasarı konusunda toplum bilgilendirilmelidir, konular tartışılmalı ve tasarı en demokratik, en olabilir en doğru hale taşınmalıdır.**

1950'den bu yana Dünya Bankası ile Türkiye arasında 172 kredi anlaşması yapıldı. 1980 yılına kadar bu krediler reel sektör yatırımları içindi. 1980'den bu yana Dünya Bankası Türkiye'de ve gelişmekte olan ülkelerde dikkatini reel sektörden çok kamu yönetiminin düzenlenmesine kaydırды. Bu alanda dayatmada bulunan örgütler: Dünya Bankası, OECD'ye bağlı PUMA (Public Management), Birleşmiş Milletler, Dünya Ticaret Örgütüdür. Dört konuda düzenleme yapmamızı istemektedirler. Bunlar sırasıyla; Bütçe Rejimi Reformu, Personel Rejimi Reformu, Kamu Yönetimi Reformu, Yerel Yönetimler Reformu.

Bu yasaları çıkarmamız için Dünya Bankası 2000 yılında 700 milyon dolar, 2001 yılında 1.150 milyon dolar, 2002 yılında 1.350 milyon dolar kredi desteği sağladı.

Bu düzenlemeleri az gelişmiş ülkelerde dört temel kavram üzerine oturtmaktadır.

Bunlar **REGÜLASYON, DEREGÜLASYON, YÖNETİŞİM VE YERELLEŞME**'dir. Her biri kendi içinde ulus devlet, sosyal devlet kavramlarının, yaşamı ve bilgiyi yeniden üretebilecek uzmanlıklarında tasfiyesi anlamına gelen bu kavramlar katılımcılık olarak sunulmasına karşın demokrasi ve gerçekte katılım karşıtı kavramlardır.

Değerli Meslektaşlarım Önümüzdeki dönem meslek örgütlerinin bu konuda yoğun tartışmalar ve eylemlilikler yükleneceği dönem olacaktır.

Biz bir aydın ve bir meslek örgütü yöneticileri olarak sorumluluklarımızın gereği olarak diyoruz ki;

- Sağlıklı yaşama hakkı tüm bireyler için doğuştan kazanılmış bir hak olup, herkesin sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı anayasal bir güvence olarak korunmalıdır.
- Sağlık konusunda, mutlaka sosyal devlet anlayışının ışığında ulusal bir politika olmalıdır. Bu anlamda ilaç stratejik bir üründür ve ulusal kalmalıdır. İlaç sıradan bir tüketim maddesi değil, sosyal bir üründür. Üretiminden kullanımına devletin ve konunun uzmanı eczacıların denetiminde olmalıdır.
- Sağlık hizmetleri sosyalleştirilmeli, tüm ülke insanları bu hizmetten eşit ve eksiksiz yararlanmalıdır. Koruyucu ve tedavi edici sağlık hizmetleri bir arada yürütülmeli ve sağlık hizmetlerinin yürütülmesi tek elde toplanmalıdır.

- Kitle örgütü bilinci ve sorumluluğu ile demokrasi önündeki engeller aşılabilmeli, tüm insanların doğuştan kazanımları olan hak ve özgürlüklerin savunucusu olunmalıdır.
- Sadece mesleki konularda değil, toplumun sosyal, kültürel ve ekonomik olumsuzluklarının giderilmesi için önerilerimiz olmalıdır. Bizce;
- T.E.B ülke ve sağlık ile ilgili tüm sorunları tartışılabilir, çözüm üretebilir ve taraf olmalıdır.
- Mesleğimizin sosyal ve ekonomik örgütlerine sahip çıkılmalıdır.
- Geniş ve ilerici düşünülmesi, yarınlara bırakacağımız bir mesleğimiz olmalıdır.
- Geleceğin eczacılığı için yeni kavramları düşünmek, plan yapmak, hazırlanmak zorundayız. Eczacılık yasa değişiklikleri, eczacılık eğitim reformları, yardımcı eczacılık, sosyal eczacılık kavramı ve yeni eczacı kimliğini, eczacı gündeminde tutmalı, tartışmalıyız.

Mesleki çıkarımızı toplumsal çıkarlardan soyutlamadan, var olan ve günden güne artan sorunlarla uğraşmak durumundayız. Bu anlamda önümüzde duran ve acilen çözüm bekleyen bir yığın sorunumuz var.

Muvazaa, istihdam, yeni fakültelerin açılması, OTC, ilaçta reklam, verim koruma, patent, geri ödemeler, veteriner ilaçlar, aşı kampanyaları, ilaçların değişik ruhsatlarla marketlere taşınması, Özel banka ve sigorta şirketi ile yapılan anlaşmalar, eczacılık eğitimi, 6197 sayılı yasanın düzenlenerek çıkarılması, eczacısız ilaç üretiminin engellenmesi v.b.

34. Büyük Kongreye giderken TEB' e gerçek gücünü kazandırmazsak, önümüzdeki günler daha da zor olacaktır. Mesleğimizi, onurumuzu hep birlikte sahiplenmek durumundayız.

Bunları; gerçekleştirmek için mesleki dayanışma ve aktif katılım şarttır. **Üyeden başlayan bir iletişimle, TEB' de son bulan çözümler birleştirilmelidir.**

Bunu gerçekleştirecek her çabaya, dün olduğu gibi bugün de destek vererek katkı koyacağımızı yineliyor, Ulu Önder ATATÜRK' ün;

"Bir milletin başarısı, mutlaka bütün milli güçlerin bir istikamette oluşması ile mümkündür. Bu nedenle bilelim ki, elde ettiğimiz başarı, milletin güç birliği etmesinden, ortak hareket etmesinden ileri gelmiştir. Eğer aynı başarı ve zaferleri gelecekte de tekrarlamak istiyorsak, aynı esasa dayanalım ve aynı şekilde yürüyelim" (1923) sözleriyle hepimizi saygıyla selamlıyorum. Merkez Heyetine çalışmalarından dolayı teşekkürlerimi sunuyorum.

• Ecz. Burhanettin BULUT

Yıllardır hepimizin konuştuğu, yakından takip ettiği dünyadaki değişimler, teknolojik gelişmelerin inanılmaz baş döndürücü hızı, küreselleşme bilişim çağı, 11 Eylül sonrası dönem ve küresel terör ülkemizde gözle görülür, elle tutulur bir hale gelmiştir.

Ekonomik, sosyal, siyasal ve toplumsal sorunlarla tam bir çelişkiler yumağı içindeyiz.

Ülkemiz sadece dünyadaki gecikmelerden etkilenmekle kalmayıp özellikle yeni hükümetle birlikte;

Enflasyonsuz bir ekonomi başta olmak üzere kamu yönetimi reform yasa tasarısı, Yerel yönetim yasa tasarısı örneği gibi ciddi çalışmaların, değişimlerin içindedir.

Tüm bu dünyadaki ve ülkemizdeki ciddi değişimlerden en çok etkilenecek mesleklerin başında sermaye gruplarının ilgi odağı olan eczacılık mesleği olacaktır. Son yıllarda mesleğimiz üzerine oynanan oyunları hepimiz biliyoruz. Eczacılık tarihinde görülmemiş müdahaleler, eylemler yaşıyoruz.

Sabah uyandığımızda bugün ne duyacağız, ne kararlar alındı diye tedirgin bir hale geldik.

Çok önemli gelişmelerin eşiğinde ülkemizde, eczacılık mesleğinde Eczacı Odasında çok büyük görevler düşmektedir.

Özellikle yasalarda yapılmakta olan ve yapılacak olan değişiklikler mesleğimizin de geleceği belirlenecektir.

Böylesi bir dönemde güçlü bir Merkez Heyetine mutlaka ihtiyaç vardır.

Adana Eczacı Odası olarak bizler Kongremize gelmeden önce toplantılar yaparak kongremize sunmak üzere öneriler hazırladık.

Ayrıca hazırladığımız kitapçık ile görüşlerimizi topladık.

Çok kısa üst başlıklarla bazı konuları Kongremize arz etmek istiyorum.

Eczacılığın Günümüzdeki Konumu

Eczacılığın tanımı, konumu hakkında her dönem görüşler beyan edilmektedir. Yaşadığımız olumsuzluklara rağmen, mesleki açıdan geleceğine sahip çıkan mesleki kurum ve kuruluşlarla bilimsel çalışmalar yaparak kendini sürekli yenilemeli, geliştirmeli, sağlık hizmetine kalite getirmeliyiz.

İlaç danışmanı sıfatıyla hareket etmeliyiz.

Günümüzde Farmasötik Bakım eczacılık mesleğinin çağdaş misyonu olarak tanımlanmaktadır.

Eczacılık mesleğinin yeni felsefesi olarak 7 yıldızlı Eczacı kavramı yapılan çalışmalarda ve raporlarda yer almaktadır.

Bahsedilen 7 yıldız

- Sağlık bakımı sunan
 - Doğru karar veren
 - Etkin iletişim kuran
 - Lider niteliği taşıyan
 - Yöneticilik vasıfları olan öğrendikleriyle Yaşam boyu öğrenmeyi bilen ve bunu görev edinen
 - Öğretmen niteliği olan
- Yaşam boyu öğrenen ve öğrendikleriyle sorumluluk

alan ve sorun çözen, toplumun sağlık ihtiyaçlarına cevap veren çağdaş eczacı misyonunu benimsediğimiz için bu kitapçığa koymayı uygun bulduk.

Ulusal İlaç Kurumu Kanun Tasarısı

İlk önce ilaç ve eczacılık kurumu tasarısı olarak önümüze gelen bu kanun tasarısı kısa süre içinde Ulusal İlaç Kurumu adım aldı. Bize gelen son haliyle bu tasarımı mesleğimizin yeni tehdidi olarak görüyoruz.

Adana Delegatesi Ahmet Han arkadaşım konuşmasında Kamu Yönetimi Reformu yasa tasarısından bahsetti.

Kısaca bu tasarılar; Tasfiye, parçalama ayrıştırma yöntemleridir.

İşin asıl uzmanları, ve olması gereken meslek örgütleri bu tasarıda yoktur.

Dokuz kişiden oluşturulan kurulda seçilebilirse sadece 1 üyesi eczacıdır. Üçü Sanayi ve Ticaret Bakanlığından, iki üye Odalar ve Borsalar Birliğinden oluşturulacaktır.

Böylece dokuz üyenin dördü siyasi otorite tarafından atanacaktır.

Kurulan yapısından anlaşılacağı üzere bu kurumda sermaye egemenliği söz konusudur.

Bu çok tehlikeli gelişmeler karşısında örgütlerimiz yoğun tartışmalar ve karşı duruşlar içinde olmalıdır.

Bizce bu kurulda yeniden düzelmesi gereken maddeler şunlardır;

1. Kurumun adı İLAÇ VE ECZACILIK KURUMU olmalıdır
2. Yasama ve Denetleme yetkisi TBMM olmalıdır
3. Kurulda başkan ve başkan yardımcısı olmak üzere en az beş eczacı görev almalıdır. Bu eczacıların en az biri TEB tarafından önerilmelidir
4. Kurulda kararlar mutlaka çoğunlukla almalıdır

5. Yapılacak denetimlere TEB'in görevlendireceği bir eczacının katılması 6197 sayılı yasa ile örtüşecektir.

6. Son olarakta kurumun temel amaç ve görevi şunlar olmalıdır;

- Dışa bağımlılığı en aza indirmeli
- Yapay fiyat artışına izin vermemeli
- Bilimsel ve sosyal ölçütlere uymalı
- Gereksiz tüketimi yok etmeli
- Reklamın yapılmadığı, sadece eczanede eczacının sorumluluğunda hastaya sunulan,UCUZ İLAÇ için çalışmalıdır.

Kurumda aksaklıklar düzenlenemez ve öngördüğümüz şartlar uygulanamaz ise ilaç tekelleri medya ve sermaye gruplarının işine gelecek; Şu anda sahibi olduğumuz eczanelerin sonu olacaktır.

Yıllardır mücadelesini verdiğimiz zincir eczaneler,OTC'nin yasallaşması kaçınılmaz olacak,ilaç gibi stratejik bir üründe oluşturulacak açmazların gelecek nesillere bedeli hem ekonomik,hem siyasi hem de toplumsal anlamda hesaplanamaz hale gelecektir.

Ayakta Tedavi Reçetelerinde Limit

Ülkelerin gelişmişliği veya geri kalmışlığının en önemli göstergelerinden biri gelir dağılımındaki eşitsizliklerdir.

Gelir dağılımındaki eşitsizlikler toplumsal farklılaşmayı nasıl artırıyorsa; eczacılar arasındaki gelir dağılımındaki uçurumlar da, Mesleğimizde ayrıcalıklara, dağılmalara, uzaklaşmalara ve çöküşlere neden olmaktadır.

Eczane cirolarının denkleşmesi teorik ve pratik olarak mümkün görünmemekle birlikte birbirine yakınlaştırılması veya ciddi uçurumların azaltılması gerekmektedir.

Bir başka önemli noktada ;

Eczaneler arasında cirolardaki uçurumların sebebi çoğunlukla deontoloji dışı reçete karşılamalardır.

Gelecekte mesleğimiz ile ilgili çıkış konseptinin başında en fazla çözüm aranması, tartışılması gereken eczaneler arasındaki ciro uçurumlarının azaltılması olmalıdır.

Hepimizin bildiği üzere, yatan hasta reçetelerinin dağıtılması eczacı kamuoyunda kabul görmüştür.

Şu anda Bağ-Kur ve Emekli Sandığı on line karşılanmakta ve yakın gelecekte Reçete Kontrol Üniteleri ile tüm reçeteler kayıt altına girecektir. İki şekilde reçetede limit getirebilir;

Ya günlük karşılanan reçete sayısında limit getirilmesi ya da bölgesel olarak belirlenecek kurum reçete tutarı ile limit getirilmesi

Her şeyden önce eczaneler yer ve konum farkından dolayı farklı cirolar yapacaktır

Ayakta tedavi reçetelerinde limitteki asıl amaç her bölgede olduğu gibi sayıları %5-10 u geçmeyen eczanelerin bölgede yapılan toplam ciroların %80-90 mı almasının engellenmesidir.Bu tür eczaneler özel taviz ile ilaç alımları yaptıklarından dolayı haksız rekabete yol açmaktadır.

Aynı şartlarda eczacılık fakültesi mezunu tüm meslektaşların aynı haklara sahip olduğu ve haksız rekabet ile ezilmemesi gerektiği ,daha bilimsel bir eczacılık ihtiyacı unutulmamalıdır.

Ayaktan tedavi reçetelerinin limitlenmesi için çalışmaların yapılması önergemizi Genel Kurulumuzun oylarına sunacağız.

KOOPERATİVİZMİN GÜNLÜK YAŞAMIMIZDA YERİ

6197 Sayılı yasa, Eczacı istihdamı, eczanemizde yeni boyutlar,yeni ürün skalaları, özel sigorta şirketleri ile ilgili mutlaka tek tip sözleşme yapılması, muvazaa, katılım payının kaynağından kesilmesinde yaşadığımız problemler, ecza kooperatifleri, deontoloji erozyonu ile mücadele, ilaçta kar oranı, ithal ilaç, reçete kontrol üniteleri, son günlerin önemli konusu ilaçta reklam,

TEB-Odalar ve eczaneler arasında iletişim, SSK reçetelerinin serbest eczanelere dağıtımı, ayrıca her zaman ihmal edilen kamu eczacılarına ilişkin sorunlar kitapçığımızın konuları arasındadır.

Son olarak nasıl bir Türk Eczacıları Birliğine ilişkin düşüncemiz; Eczacılık sorunlarının çözümü konusunda düşünce üretmek etkin olan, Kadrolu olan,

Kollektif çalışma düzenine ayak uydurabilen, Üretken, Çözümçü, Düşünceleri farklı hedefleri aynı olan meslektaşlarımızın oluşturduğu, demokratik, uzlaşmacı, katılımcı, yenilikçi, dinamik bir Türk Eczacıları Birliği istiyoruz

Ve tabiki tüm eczacı odalarının TEB çalışmalarına tam destek vermesi,katkılarını esirgememesi,bir sorumluluk gereğidir.

Yaptıkları başarılı çalışmalarından dolayı TEB Merkez Heyeti'ne, Denetleme Kurulu'na, Yüksek Haysiyet Divanı'na Adanalı ve Osmaniye'li meslektaşlarım adına teşekkür ediyorum.

İlaçta reklamı 10 yıl tartıştık, 10 yıl sonra gerçekleşti. Eczacılık mesleğindeki tüm yerel yasal-hukuki ve fiziki değişiklikler için en fazla 2 yılımız var. Türkiye'de eczacılığın sürdürülebilir bir meslek olması için yeni TEB heyetinin iki yıllık vakti var.

Yeni oluşacak Merkez Heyeti'ne her zaman katkı sunmaya devam edeceğimizi belirtir.

34.Büyük Kongre'nin mesleğimize, meslektaşlarımıza, ve ülkemize olumlu sonuçlar getirmesi dileği ile hepinize saygılar sunarım. .

• **Ecz. Zeki ÖZGEN**

Ayakta Tedavi Reçetelerinin dağıtımının şart olduğunu, Osmaniye'de bir deneme yaptıklarını fakat bu uygulamanın TEB Çatısı altında daha organize sürdürebileceğini belirterek, Osmaniye Eczacılarının oda olmak için dilekçelerinin olduğunu ve dikkate alınmasını rica etti.

Kullanılan oyların tasnifi sonucu; Ecz. Mehmet DOMAÇ'ın başkanlığındaki liste 34. Merkez Heyetini oluşturmuş oldu. Ecz. Erdoğan ÇOLAK'ında Yönetim Kurulunda **Yer aldığı Merkez Heyetine yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.**

Yeni oluşan Merkez Heyeti:

Ecz. Mehmet DOMAÇ (SAKARYA)
Ecz. Erdoğan ÇOLAK (ADANA)
Ecz. Sabih Tekin ÇAĞLAR (TRABZON)
Ecz. Ekrem EŞKİNAT (TEKİRDAĞ)
Ecz. Cihan DİNÇ (ANTALYA)
Ecz. Sertaç ÖZMEN (BALIKESİR)
Ecz. Müheyya DİNÇ (AKSARAY)
Ecz. M. Çetin GERMENLİ (ÇANAKKALE)
Ecz. Nükhet TARTAN (MANİSA)
Ecz. Metin KOCAGÜL (DENİZLİ)
Ecz. Fırat ATEŞ (ELAZIĞ)